

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Officia Propria Ecclesiae Et Dioecesis Paderbornensis

**Asseburg, Wilhelm Anton von der
Paderbornae, 1764**

Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62764](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62764)

Die XXVIII. Aprilis.

TRANSLATIO S. LIBORII

EPISCOPI CONFESSORIS,

Duplex

*Omnia de communi Conf. Pont. præ-
ter sequentia.*

In Hymn. mutatur 3. versus

Oratio.

Deus, qui populo tuo æternæ salu-
tis Beatum Liborium ministrum
tribuisti, præsta quæsumus: ut,
quem Doctorem vitæ habuimus in
terris, intercessorem habere merea-
mur in coelis. Per Dominum, &c.

Lectioes 1. Nocturni de Scripturâ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Postquam Carolus Magnus Impe-
rator Saxones ferro & armis sæ-
piùs domitos, Christi fidem suscipe-
re docuisset: Hathumarum illi genti
præficiendum Episcopum curavit.
Cui successit Baduradus. Is se to-
tum amplificandæ & provehendæ Ec-

P. Vernal,

U

claus

clesix sibi commissæ tradens, sæpè
 à Deo petebat, ut alicujus sancti
 corpus habere posset: cujus miracu-
 lis populus in fide confirmaretur, &
 ad ejus patrocinium conflueret. Post
 indictum jejunium, supplicationes-
 que publicas, divinâ revelatione mo-
 netur, ut Cenomanum Gallix ur-
 bem mitteret; quo acceptis ab Im-
 peratore Ludovico Caroli filio litte-
 ris missi legati anno Incarnationis
 Dominicæ octingentesimo trigesimo
 sexto feliciter pervenerunt.

Rz. Inveni David.

Lectio V.

Erat tunc temporis Cenomanensis
 Episcopus Aldricus, qui lectis
 Imperatoris litteris, & auditâ lega-
 tione, justam petitionem ratus, eo-
 rum supplicationibus annuit. Con-
 vocato Clero cum legatis procedit
 ad Ecclesiam; quam in honorem
 Apostolorum construxisse dicitur

beatus

beatus Julianus, in quâ multorum
Sanctorum corpora quiescebant. Ex
quibus sancti Liborii olim ejus civi-
tatis Episcopi corpus eligitur. Quod
cum extraheretur, inæstimabilis odo-
ris suavitas ubique diffunditur: hinc-
que multis miraculis Deus sancti sui
merita declaravit. Nam & mulier
ab annis plurimis cæca, ejus inter-
ventu lumen recepit: Ac in Eccle-
siam majorem illato corpore, qui-
dam utroque pede claudus, inte-
gram sanitatem consecutus est.

R. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Variis, quâ defertur corpus, co-
ruscavit miraculis. Nam &
Carnuti ab Episcopo & Clero rece-
ptum, puellam, quæ à nativitate
membris ferè omnibus curva, &
velut in globum contorta erat, sa-
nitati restituit. Et Parisiis, dum ab
Episcopo Erkanrado Missarum so-

G 2

lemnis

lemnia celebrarentur, muta à nativitate & surda ad corporis sancti Liborii præsentiam curatur. Tandemque ad locum destinatum pervenitur, ac in Paderbornensi Ecclesiâ sanctum corpus honorificè reponitur. Eodemque ipso die puer quidam à die nativitatis suæ surdus & mutus auditum recepit, & loquendi facultatem. Multis aliis claruit miraculis sanctus Liborius, quem nunc Ecclesia Paderbornensis tamquam Patronum veneratur.

Rx. Iste est, qui ante Deum.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium. Homo peregrè: de communi Conf. Pont.

Missæ: Statuit. *Orat.* Deus, qui populo. *ut supra.*

Die

Die XXVIII, Maji.

ADVENTUS RELIQUIARUM
S. LIBORII EP. CONFESS.

Duplex.

Omnia de communi Confessoris Pontificis præter propria in Hymn. Meruit supremos.

Oratio.

Deus, qui populo tuo æternæ salutis Beatum Liborium ministrum tribuisti, præsta quæsumus: ut, quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per Dominum.

Lectioes i. Nocturni, de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Legati Baduradi Episcopi Cenomano ad Ecclesiam suam reversuri; ingressi Saxoniam, præ nimiam sibi turbam obviante, vix gradum movere poterant: totis tamen nisibus iter accelerantes tandem die tertio, quinto Kalendarum Juniarum, quâ

G 3

tunc

tunc sacrâ Pentecostes solemnitas agebatur, ad desideratam diu Paderbornensem Ecclesiam pervenerunt. A quâ cum adhuc tribus miliaribus distarent, ob immensam multitudinem, quæ sequi non poterat, in medio campo Missarum celebraverunt solemnia. Verùm antequam ea finirentur in eodem loco quinque pariter homines à variis debilitatibus liberati causam immensæ admirationis & lætitiæ, tantam Dei virtutem videnti populo, præbuerunt. Insuper eâdem horâ in ipsâ Ecclesiâ Paderbornensi puer quidam, de eâdem Parochiâ oriundus, qui à die nativitatis suæ surdus erat & mutus, ibidem auditum pariter percipere meruit & loquelam. Agebat hoc nimirum divina potestas & dispensatio, ut in die adventûs ipsius tot signa coruscantia indicio essent

cun-

eundem locum ad hoc fuisse coelitus electum, ut tanti Confessoris corpore illustraretur.

R. Inveni David.

Lectio V.

Quod cum innumeris undique stipatum turbis Urbi appropinquare coepisset, Clerus omnis cum universis Ecclesiastici cultus ornamentis processit ei obviam sequente populo, qui vel de longinquo venerat, vel qui ex eodem Oppido & vicinis locis illuc ad audienda Missarum solennia in tantâ festivitate fuerat congregatus. Cumque sibi non parvo ab Oppido intervallo uterque populus sequentium videlicet venerabile corpus, atque excipientium obviasset, hi qui occurrerunt, ter solo prostrati summâ illud cum veneratione susceperunt. Cumque Clerus in Hymnis & Confessionibus Deum benediceret, & spiritualium

carminum melodiam sanctorum laudi concineret congruam, populus verò Kyrie eleyton ingeminaret, cum ineffabili jubilo erectis ad Deum mentibus singulorum nihil ejus laude dulcius videbatur; ita ut in hujus vitæ exilio similitudinem quandam beatitudinis, quæ in Patriâ speratur, prægustasse viderentur.

R. Posui adjutorium.

LECTIO VI.

Tali quoque magno honore sacratissimum corpus in Ecclesiâ Paderbornensi delatum; & in illo, quo hætenus requiescit, collocatum est loco, ubi magnis postmodum miraculis effulsit, variaque sanitatum dona præstitit, sunt autem tam magna & sacratissima pignora in dictâ Ecclesiâ præcipuè, non immeritò dignis laudibus & honoribus extollenda. Nam in ejus Translatione bonæ memoriæ Aldricus, Cenoma-

nomanicæ urbis Antistes ad se vocatis nuntiis sive missis, tunc Paderbornensis Episcopi Baduradi, pretiosissima pignora coram omni Clero & populo commendavit, sub obtestatione gravissimâ: ut cum digno semper honore tractarent; nec eis unquam omnis reverentia cultûs Ecclesiastici à quolibet Episcopo Paderbornensi & Clero suo quolibet tempore subtraheretur. Dehinc per eundem Aldricum inter utriusque Ecclesiæ, Cenomanicæ videlicet & præfatæ Paderbornensis, congregationes firmata est fraternitas perpetuæ charitatis.

Ry. Iste est, qui ante Deum.

IN III. NOCTURNO.

Hom. in Evang. Homo peregrè. de com. Conf. Pont.

Missæ. Statuit. Oratio: Deus, qui populo. ut supra.

OF.

OFFIC. HEBDOMADARIUM
IN HONOREM

S. LIBORII

Episcopi & Confessoris

à

Sanctissimo D. N. D.

CLEMENTE XII.

in Civitate et Diœcesi Paderbornensi

Extra

Adventum, Quadragesimam, Quatuor Tempora,
& Vigilias, Die, festo novem lectionum non
impeditâ sub ritu semiduplici recitari concessum.

*Omnia dicuntur de communi Con-
fessoris Pontificis præter ea, quæ se-
quuntur.*

*In Hymno: Iste Confessor. mut.
3tius versus.*

*Ad Magnificat in primis vesperis
Antiphona: Sancte Libori Confessor
Christi miseris tuis subveni servis,
& iram, quam meremur, precatu
tuo averte, ne de gregis tui damno
inimicus exultet.*

Ora-

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Ecclesiam tuam in Confessione sancti Nominis tui solidasti: præsta quæsumus; ut quæ Sancti Liborii Confessoris tui atque Pontificis recolit commemorationem, ejus apud te suffragiis ab omni mereatur adversitate liberari. Per Dominum &c.

In primo Noct. Lect. de Script. occur.

In 2. et 3. Noct. Lect. ordine inf. posito.

Ad Benedictus Antiphona: O quàm venerandus es Libori Confessor Christi, qui terrena contempsisti, & Coeli januam exultans petisti, modò victor fulges in virtute coelesti; ideò te supplices exoramus, ut intercedas pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

In 2. Vesp. ad Magnif. Antiph. Sancte Libori Confessor Domini pretiose, adesto nostris precibus pius, ac propitius.

Pro

Pro Mensibus Martio & Aprili.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysoctomi, in Cap. 15. Epist.
ad Rom. Serm. 29. circa finem.

Lectio IV.

Christum diligens, & gregem il-
lius utique diligit. Et Moysen-
tum primum super populum Judæ-
orum posuit, quando, quâ esset in
illum benevolentia, re ipsâ jam de-
claraverat. David quoque simili mo-
do regno inauguratus est, postea-
quam apparuerat, quàm amico es-
set in populum affectu. Ita quippe
juvenis adhuc, populi causâ doluit,
ac zelavit, ut & animam suam ex-
poneret, cùm videlicet barbarum
illum è medio tollebat. Quod verò
dicebat, quid dabitur ei, qui alie-
nigenam hunc interfecerit? non ideo
dicebat, quod mercedem exigeret,
sed quo sibi crederetur, & in pug-
nam cum illo committeretur! nam
cùm adeptâ jam victoriâ ad Regem
esset

effet ingressus, nihil de mercede meminuit.

R. Inveni David &c.

Lectio V.

Et Samuel quoque benignus erat, & amator populi: unde & dicebat: Absit autem hoc à me peccatum, ut cessem pro vobis orare Dominum. Ita & Paulus, imò non ita, sed multò plus omnibus ardebat erga subditos. Unde & discipulos ita erga se animavit, ut diceret: Si possibile fuisset, oculos vestros eruissetis, mihi que dedissetis. Et Christus optimi Pastoris regulam proferens dixit: Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus. Sunt enim Sanctorum animæ vehementer mites, & hominum amantes, non solùm erga domesticos, sed alienos, ita ut hanc suam mansuetudinem etiam ad animantia bruta extendant. Propterea & Sapiens quispiam dixit:

Iustus

Justus miseretur animarum jumentorum suorum. Si jumentorum, multò magis hominum.

R. Posui adjutorium &c.

Lectio VI.

Verùm quoniam pecorum mentionem feci, perpendamus & ovium pastores illos, qui in Cappadocum regione sunt, qualia & quanta pro pecorum suorum custodiâ patiantur. Illi sæpenumerò universum triduum nive obruti perdurant. Dicuntur autem, & qui in Lybiâ sunt, non minora mala ferre, dum integros menses difficilem illam solitudinem, pessimarúmque bestiarum plenam vagando circumeunt. Si tantum erga pecora diligentia impendunt pastores illi; quam quæso excusationem habebimus, quibus rationales animæ concreditæ sunt, quod profundum hunc somnum dormimus? An ignoras gregis hujus digni.

dignitatem? an illius gratiâ Domi-
 nus tuus innumera non fecit? an
 non postremò & sanguinem suum
 fudit? Tu verò requiem quæris? Et
 quid poterit pejus esse pastoribus
 istis? *R.* Iste est &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 25.

In illo tempore: Dixit JESUS disci-
 pulis suis parabolam hanc: Ho-
 mo peregrè proficiscens, vocavit
 servos suos, & tradidit illis bona sua.
 Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homil. 79. in Matth. circa medium.

Talenta hic pro eo quod unus-
 quisque facere potest, accipi-
 mus, sive auctoritate protegere, si-
 ve pecuniis juvare, sive doctrinâ ad-
 monere, sive aliâ quapiam re proxi-
 mis prodesse queas. Nemo secum
 dicat, cum unum talentum habeam,
 nihil possum efficere: potes profe-
 cto

Etò ex eâ unâ re solâ comprobari.
Non es pauperior illâ viduâ, non es
Petro atque Joanne rusticior: qui
quamvis rudes simul atque illiterati
fuerunt, quoniam magno studio
communem utilitatem complexi fue-
rant, cœlorum principes facti sunt.

℞. Amavit eum &c.

Lectio VIII.

Quippe nulla res Deo gratior est,
quàm ut universam vitam ad
commune commodum conferas.
Idcirco ratione atque oratione nos
Deus decoravit, mentem & inge-
nium concessit, manus, pedes, vi-
res corporis dedit, ut his omnibus
& nos ipsos & proximos tutemur.
Non enim ad agendas gratias so-
lummodò confert oratio, verùm
etiam ad docendum, & admonen-
dum perutilis est: quâ in re si eâ di-
ligenter utemur, Dominum; sin verò
in contrariis, diabolum imitabimur.

℞. Sint

Rz. Sint lumbi &c.

Lectio IX.

Nam & Petrus, quandoquidem Christum confitebatur, quasi ea dicens quæ Patris sunt, beatificabatur: quòd autem crucem horrebat atque repellebat, quasi ea quæ Diaboli sunt sapiens, acriter increpabatur. Si ergo ignoratione crucem recusando reprehensus est, quam nos sponte peccantes veniam impetrabimus? Ea ergo loquamur, quæ Christi verba esse confestim cognoscuntur.

Pro Mensibus Majo, & Junio.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysofomi.

unde supra.

Lectio IV.

Et homines quidem, qui populis præfunt, si quando de rebus fortuitis consultaturi sunt, diebus non contenti, noctes etiam vigilando adhibent: nos verò, qui pro ipso cælo certamen habemus, ipso quoque die dormimus. Quis, quæso, ab eo nos supplicio eripiet, quod istis debetur? Si enim corpus trucidandum exponere, si innumeras mortes ferre oportebat, nunquid ad hoc munus, tanquam ad nundinas currendum erat? Hæc autem non solùm pastores, sed & oves audiant, ut alacriores faciant pastores, aliud quidem nihil, verùm omnem obedientiam, animùmque cui persuaderi queat, exhibentes.

Re.

Rz. Inveni David.

Lectio V.

Ita Paulus præcepit dicens, obedite ducibus vestris, & subditi estote: nam ipsi vigilant; pro animabus vestris, tanquam rationem daturi. Quando verò dicit, Nam ipsi vigilant; innumeros labores, curas & pericula complectitur. Bonus enim Pastor, & talis qualem Christus vult, innumeris comparatur martyribus. Propter Christum quippe martyr semel quidem est mortuus, hic verò millies propter gregem, si quidem talis sit pastor, qualem esse oportet: talis enim pastor singulis diebus mori potest. Propterea & vos, cognito isto labore, & precibus, & diligentia, & animi alacritate & dilectione nos juvate, ut & nos vestra, & vos vicissim nostra gloriatio sitis.

H 2

Rz.

Rz. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Nam ideo Christus istud Apосто-
lorum Summati, & plus ipsi
quàm reliqui diligenti, commen-
dans, & injungens, primùm roga-
bat an ab ipso diligeretur: ut discas,
quòd istud sit ante omnia reliqua
dilectionis in Christum positum si-
gnum: Strenuo siquidem animo hic
opus est. Hæc verò mihi de opti-
mis pastoribus dicuntur, non de
me ipso, & mei similibus: sed si
quis talis sit, qualis erat Paulus,
qualis Petrus, qualis N. Istos itaque
imitemur & superiores, & subditi:
licet enim & subdito pro parte pa-
storem agere, nempe domûs suæ,
amicorum, domesticorum, uxoris,
liberorum.

Rz. Iste est, qui ante Deum.

IN

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 25.

In illo tempore: Dixit JESUS discipulis suis parabolam hanc: Homo peregrè proficiscens, vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4, in Matth. Cap. 25.

Homo iste paterfamilias haud dubium quin Christus sit: qui ad Patrem post resurrectionem victor ascendens, vocatis Apostolis, doctrinam Evangelicam tradidit; non pro largitate & parcitate alteri plus & alteri minus tribuens, sed pro accipientium viribus: quomodo & Apostolus eos, qui solidum cibum capere non poterant, lacte potasse
se

se dicit. Denique & illum, qui de quinque talentis decem fecerat, & qui de duobus quatuor, simili recepit gaudio: non considerans lucri magnitudinem, sed studii voluntatem.

R. Amavit eum &c.

Lectio VIII.

In quinque, & duobus, & uno talento, vel diversas gratias intelligamus, quæ unicuique traditæ sunt: vel in primo, omnes sensus examinatos; in secundo, intelligentiam & opera; in tertio rationem, quâ homines à bestiis separamur. Acceptis ille terrenis sensibus, cælestium sibi notitiam duplicavit, ex creaturis intelligens creatorem, ex corporalibus incorporalia, ex visibilibus invisibilia, ex brevibus æterna.

na.

na. Et iste pro viribus quidquid in lege didicerat, in Evangelio duplicavit: sive scientiam & opera præsens vitæ, futuræ beatitudinis typos intellexit.

Ry. Sint lumbi.

Leſtio IX.

Grande tempus est inter ascensionem Salvatoris, & secundum ejus adventum. Si autem Apostoli reddituri sunt rationem, & sub metu judicis surrecturi, quid eos oportet facere? Et notandum, quòd omnia quæ in præſenti habemus, licèt magna videantur & plurima, tamen comparatione futurorum, parva & pauca sunt. Intra, inquit, in gaudium Domini tui; & suscipe, quæ nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis

nis

nis ascenderunt. Quid autem potest majus dari fideli seruo, quam esse cum Domino, & videre gaudium Domini sui?

